

[H.P. Clausen]

menter end dem, der er anført i bemærkningerne, for den meget restriktive model for bibliotekernes kopiering af f.eks. noder.

Vi kommer også til at snakke lidt om elektronisk kopiering, udlån af edb-materiale eller film, der udgør en del af et litterært værk. Det er også problematisk, hvis forslaget følges, som det ligger her.

Jeg tror også, vi må drøfte balancen mellem ophavsret på den ene side og en fornuftig informationspolitik på den anden side. Det fortjener en nøjere overvejelse, specielt for at sikre biblioteksvæsenets formidling af også det beskyttede materiale.

Så er der problemerne om det, der er kaldt citater af kunstværker, hvor man vil afskaffe den frie adgang til gengivelse af kunstværker i alment oplysende værker. Konsekvenserne heraf må vi have nærmere belyst.

Endelig skal jeg nævne spørgsmålet om en regulering af ophavsretten i ansættelsesforhold. Det er et omstridt spørgsmål, og ministeren har valgt ikke at indsætte bestemmelser herom i forslaget. Det har allerede givet genlyd. Jeg må sige, at jeg forstår begge sæt af argumenter, der føres frem fra henholdsvis udgivere og mediarbejdere, og jeg mener, der i høj grad er brug for grundigt at gennemgå disse argumentationsrækker i det kommende arbejde.

Jeg kunne naturligvis trække yderligere en række spørgsmål op, hvor vi må dykke til bunds i synspunkter og problemer, og derfor er jeg glad for ministerens ord i fremsættelsestalen:

»Der er tale om et kompliceret lovforslag, som vil kræve indgående udvalgsbehandling – ikke mindst på grund af de mange interessemodsætninger, som forslaget involverer.«

Ja, vi har brug for et indgående udvalgsarbejde. Vi er fra Det Konservative Folkeparti rede til konstruktivt at gå ind i dette arbejde, men jeg tror, vi kommer til at tage dyrehavs-bakketiden med.

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede under debatten, skal jeg oplyse, at Venstre støtter de synspunkter, jeg her har fremført.

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan i hvert fald tilslutte mig det sidste, hr. H.P. Clausen sagde, nemlig at vi nok kommer til at tage dyrehavs-bakketiden med, og det

skyldes, at denne lov i den grad er afgørende for kunstnere og andre ophavsmænds mulighed for at bevare retten til deres eget arbejde og til de penge, der kan komme ud af videre-salg og videreforgbrug af deres arbejde.

Derfor må jeg starte med at sige, at jeg ikke vil foretage en grundig gennemgang af alle de synspunkter, man kan rejse med hensyn til denne lov, fordi jeg mener, det grundlæggende må være, at vi nu går i gang med at arbejde, og at vi må tage alle aspekter op undervejs under udvalgsarbejdet.

Den ophavsretslov, vi nu skal erstatte, er helt fra 1961, og der er sket en hel del siden dengang. Den nye lov skal erstatte både den gamle ophavsretslov og fotografiloven, som det blev sagt. Jeg kan i øvrigt lige skyde ind, at så vidt jeg kan se, er det en forbedring for ophavsmændene, man er nået frem til her, og det er vi i SF positive over for.

Jeg synes også, vi skal gå til arbejdet i udvalget med denne ophavsretslov på den måde, at vi ser i øjnene, at vi sikkert – selv efter at den engang er blevet vedtaget – vil komme til at tage den op igen. Jeg tror, vi skal regne med, at der ikke vil gå forfærdelig mange år, før vi igen skal til at arbejde med området, for ingen – selv ikke ophavsretsjurister – kan forudsige udviklingen.

Det er en utrolig kompliceret sag, vi har i vores hænder. Så sent som i dag er direktøren for Danske Dagblades Forening i Politiken ude med, så vidt jeg kan se, en helt tydelig misforståelse af, hvad en konsekvens af loven vil blive, nemlig at man nu vil forhindre dagbladene i at bruge journalisters artikler mere end én gang. Jeg mener, det fremgår helt klart af lovforslaget, at så længe formålet er det, som artiklen er bestemt til, nemlig til dagblade, til at komme i avisen, må man udnytte den igen og igen og igen.

En anden ting, der kunne være problemer i, er med hensyn til det internationale: hvor vi lægger vægtingen af rettighederne. Om det er på ophavsmanden eller på et mellemed, en formidler, der pludselig får sneget sig ind på rettighederne på dette område. Jeg synes, vi meget nøje skal studere, hvad der foregår på det internationale niveau på dette område.

Så er der området om forholdet mellem forfatter og forlægger, som jeg kan se er blevet barberet meget ned i det foreliggende forslag,